

Linguistics and Translation

Elixir Ling. & Trans. 84 (2015) 33432-33436

Elixir
ISSN: 2229-712X

Polite - Perceptions of Domestic culture

ಶಿಷ್ಟ-ದೇಶಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಯ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು

Bullannavar Basusab, ಬುಳ್ಳಣ್ಣವರ ಬಾಸೂಸಾಬ

ಸರಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು ಗದಗ, ಕರ್ನಾಟಕ, Govt First Grade College Gadag, Karnataka

ARTICLE INFO

Article history:

Received: 11 May 2015;

Received in revised form:

15 June 2015;

Accepted: 7 July 2015;

Keywords

Culture - ಸಂಸ್ಕೃತಿ

Folk - ಜನಪದ

Polite - ಶಿಷ್ಟ

Civilized - ನಾಗರಿಕತೆ

Urban - ನಗರ

ABSTRACT

If culture is a way of life, then we can find two cultures namely civilized culture and native culture. Civilized culture is urban culture. Civilized culture means that the urban origin is where literate people get jobs through associations and lead a civilized life.

One culture has its influence on another culture. Desi culture means that which comes from the ground or from the village or folk origin. Civilization is the tip of the evolution of the folk society.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದರೆ ಜೀವನ ಕ್ರಮವಾದರೆ, ಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂಬ ಎರಡು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎನ್ನುವಂತದ್ದು ನಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದರೆ, ನಗರ ಮೂಲವಾದದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು, ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆದು ನಾಗರಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ. ದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದರೆ ನೆಲಮೂಲದ್ದು ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ಜನಪದ ಮೂಲದಿಂದ ಬರುವಂತದ್ದು ದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಗರಿಕತೆ ಜನಪದ ಸಮಾಜದ ವಿಕಾಸದ ತುತ್ತತುದಿ ಅಂಥ ವಿಕಸಿತ ಸಮಾಜದ ಅರಿವು ಜಾನಪದರಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಅದರ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ, ತಮ್ಮ ಪಾರಂಪರಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಜನಪದ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

© 2015 Elixir All rights reserved.

1. ಪೀಠಿಕೆ:

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದರೆ ಜೀವನ ಕ್ರಮ. ಇದು ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ. ಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂಬ ಎರಡು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದರೆ, ನಗರ ಮೂಲವಾದದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು, ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆದು ನಾಗರಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದರೆ ಹಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ಜನಪದ ಮೂಲವಾದದ್ದು. ಹಳ್ಳಿಗರ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ, ಉಡುಗೆತೋಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ.

2. ವಿಷಯ:

ರಾಜನೋಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ ಅದು ಶಿಷ್ಟವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹತೆಗಳು, ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮ ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಬೇಡ ಅವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಶೈಲಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ನಾವು ದೇಶಿ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು. ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ ನಗರೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಗ್ರಾಮ್ಯಸೊಗಡಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಜೀವನ ಇವರು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹೊಂದಿರುವವರು ಆಧುನೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಆ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧರಾಗುವುದೇ ಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

1. Introduction

Culture is a way of life. It depends on the respective region and one culture has its influence on another culture. We can find two cultures namely civilized culture and native culture. Polite culture means urban origin where literate people get jobs through associations and lead a civilized life. Desi culture means village or folk origin. It is a culture that includes the customs and clothes of the villagers.

2. Content

Whatever has a place in the kingship is considered polite. Because to get a place there you have to have qualifications and rules. But those in villages or villages do not have any such status and live independently according to their own style of life. This is what we call desi. A lot of these elements can be identified in terms of politeness and native culture.

Under the influence of their own manners and urbanization, they lead a life different from the tradition of the rural people. A civilized culture is when those who are similarly educated in the culture undergo modernization and adhere to those rules.

ಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿ:

"ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದರೆ ಜೀವನ ಕ್ರಮವಾದರೆ, ಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎನ್ನುವಂತದ್ದು ನಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಥವಾ ನಾಗರಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೊಂಡು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪರಂಪರೆಯಿದೆ. ಕಳೆದ ಐದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ನಾಗರಿಕತೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಅದರ ತೀವ್ರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿಯೂ ಬದಲಾಗದಿರುವ ಸಮಾಜಗಳು ವಿರಳ. ಜಾನಪದರು ಎಷ್ಟೇ ಪರಂಪರೆಯ ಭಕ್ತರು ಎಂದುಕೊಂಡರೂ ನಾಗರಿಕತೆಯೊಡನೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.1 ನಾಗರಿಕತೆ ಎಂದರೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ವಿವಿಧ ಅಂಗಗಳೆಂದರ್ಥ. ನಗರಗಳು, ಬರವಣಿಗೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಾ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಜನಪದ ಸಮಾಜದ ವಿರುದ್ಧ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಒಂದು ಸಮಾಜ ಜನಪದ ಸಮಾಜದಂತೆ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರದೆ ಬೇರ್ಪಟ್ಟರೆ ರಕ್ತಸಂಬಂಧಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದರೆ ವಿವಿಧ ಜಾತಿ ನೀತಿ ಜನಾಂಗಗಳ ಜನರು ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ಕಲೆತು ಬದುಕುವುದನ್ನು ನಾಗರಿಕತೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. "ಇವರ ಜೀವನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಗರದ ಜನರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿ-ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಜನಪದ ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿಯ ಸಂಬಂಧದ ಹಾಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠತೆಗಿರದೆ ರಾಜಕೀಯಪ್ರಜ್ಞೆ ತೀವ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಾವುಕತೆಗಿಂತ ಬದ್ಧಜೀವನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಬದುಕು ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ.2

ಕ್ರೋಬರ್‌ವರು ಈ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಣೆ ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ನಗರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಜನರೊಡನೆ ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಿದರೂ ಜನಪದ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಗುಣದೋಷಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ನಗರ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. "ಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಉಗಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಗರದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಉದಾ: ಸಿಂಧೂ ಬಯಲಿನ ನಾಗರಿಕತೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದೇ ನಾವು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲ; ಅಂದರೆ ಪಂಪನ ಕಾಲವನ್ನು ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಆನಂತರದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರಭಾವ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಆಯಿತು. ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹುಟ್ಟಿತು ಇಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಿಷ್ಟವಾದರೆ ನಮ್ಮ ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ದೇಶಿಯಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಸಹ ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ.3

ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹಾಲನ್ನೊದಗಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಭಾವ ಅವನ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾನವೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳು ಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬರವಣಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಗರಿಕರು ಏಕಮುಖವಾದ ವರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಬದಲು ತಮತಮಗೆ ಸರಿಕಂಡ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಊರಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದೂರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ತಾವು ಹೋದೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹೊಸ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿ ಬಾಳುವ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಆಪ್ತಮಿತ್ರರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳ ನಂಬಿಕೆ ಕಡಿಮೆ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೊಸ ಫ್ಯಾಷನ್ನುಗಳ ಅವಿಷ್ಕಾರ ಅನುಸರಣೆ ಮತ್ತು ವಸ್ತುವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ತೀವ್ರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅದಲ್ಲ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾ: ನಗರ ಉಡುಗೆ-ತೊಡುಗೆ, ಊಟೋಪಚಾರ ಮತ್ತು ಅವರ ಅಭಿರುಚಿ ಕಲೆಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ವಿಸ್ತೃತವು ತೆಳುವೂ ಆಗಿರುವ ಮನುಷ್ಯರ ತೊಡಗುನಿವಾರಣೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಧಾರ್ಮಿಕತೆ, ಸೌಜನ್ಯಶೀಲತೆ, ಪವಿತ್ರ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗೆಗಿನ ನಂಬಿಕೆ ಮುಂತಾದವು ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಥವಾ ಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಆವಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ದೇವಾಲಯಗಳು ಪೂಜಾಸ್ಥಾನಗಳಾಗದೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ವೈಚಾರಿಕತೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಪಾರಂಪರಿಕ ನಂಬಿಕೆ ನಡಾವಳಿಗಳು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನೆಲೆಸುತ್ತದೆ. ದೈವೀಯ ಹಾಗೂ ಮಾಂತ್ರಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗೆಗಿದ್ದ ನಂಬಿಕೆ ವಿಜ್ಞಾನ ನಂಬಿಕೆಗೆ

Polite Culture

If culture is a way of life, then what is called polite culture becomes urban culture. Polite culture or civilized culture has a historical heritage. Civilization has been covering the world since last five thousand years. Few societies remain unchanged even under its severe influence. No matter how much the folk think they are devotees of heritage, we see that they have come in harmony with civilization.1 Civilization means various parts of society. Cities, writing, public service-organizations, a state system, an organized market, etc. In this view, civilization can be thought of as the opposite system of folk society. A society is not as small as a folk society, but is not separated, but does not have blood relations, and people of different castes, ethics and races live together on a large scale, we call it civilization. "Their way of life is called polite culture. The relationship between the people of the city or between individuals is not as obvious as the relationship between the people or the village, but the political consciousness is intense. Commitment is more important than sentimentality. Their life goes mechanically.2

Kroeber further elaborates on this point that although we come into daily contact with various people in the remarkable urban life, as in folk societies, a person can be known by his personal qualities. But it is different in urban society. "We can trace civilized culture back to ancient times because the idea of the city can be found in the context of the rise and development of civilizations. Eg: Civilization of the Indus Valley is also identified as polite literature in the context of literature study. For example the ancient times of our Kannada literature; That is, we call the Pampana period as polite literature. Later English influenced Kannada. Renaissance literature was born here, if English literature became polite, our Renaissance literature became desi. In this way we use these words in Kannada literature as well.3

The nature of a person who is daily harassed at the door of his house in the cities does not want to know his hardships and pleasures. That is, the humane relations found in native culture are not found in civilized culture. Writing enhances individual emotions in most civilized societies.

Citizens are free to follow their own path instead of engaging in monotonous behavior. It provides an opportunity to move from one job to another, from one town to another. They need to adapt to a new environment wherever they go and no one becomes close friends. Even in the socio-cultural background of low trust in social relations, we find the following of new fashions and the popularity of material persons is intense. But all that happens indirectly.

Eg: urban dress, food and their taste arts are different. As a result of human involvement, which is thus thin in scope, we find religiosity, courtesy, belief in sacred things, etc. evaporating in civilization or urban culture or civilized culture. Temples become performance centers rather than places of worship. Criticism and rationality are found in this culture. Traditional belief systems are replaced by a sense of reality. Belief in divine and magical things gives way to belief in science. In a civilized society, culture becomes secular and broad.

Native Culture

"Indigenous culture is that which comes from the land or village or folk origin. Folk culture can be formulated as bond culture. That culture is described as highly traditional,

ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಜಾತ್ಯಾತೀತವೂ ವಿಶಾಲವೂ ಆಗುತ್ತದೆ

ದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ:

"ದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದರೆ ನೆಲಮೂಲದ್ದು ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ಜನಪದ ಮೂಲದಿಂದ ಬರುವಂತದ್ದು ದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಾಂಧವ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದು ಸೂತ್ರೀಕರಿಸಬಹುದು. ಆ ಸಂಸ್ಕೃತಿವಂತಹ ವರ್ಣನೆ ತುಂಬ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವೂ ಪರಸ್ಪರ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಯುಕ್ತವೂ ಆಗಿದ್ದು ಅವರ ನಡವಳಿಗಳನ್ನು ಪಾರಂಪರಿಕವಾಗಿಯೂ ಪವಿತ್ರವಾದ ನಂಬಿಕೆ ನಡವಳಿಗಳು ಮುಖಾಂತರವೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥದೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸ್ವಜಾತಿ, ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ 'ಪವಿತ್ರ'ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ನೈತಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪರಮಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.4 ಆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವಾಕ್ ಪರಂಪರೆಯನ್ನಾಧರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದು ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ನಾಗರಿಕತೆ ಜನಪದ ಸಮಾಜದ ವಿಕಾಸದ ತುತ್ತತುದಿ ಅಂಥ ವಿಕಸಿತ ಸಮಾಜದ ಅರಿವು ಜಾನಪದರಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಅದರ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗದೆ, ತಮ್ಮ ಪಾರಂಪರಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಜನಪದ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಜನಪದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಆ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲರೂ ಆತನ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಗುಣದೋಷಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸಂಬಂಧ ತುಂಬ ಆಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಅದು ರಕ್ತಬಾಂಧವ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕುಟುಂಬಗಳು ಹೊರಗಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಬೆರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಜನಪದರು ವೀಕ್ಷಕರು ಮಾತ್ರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಕೊಂಡು ತಮ್ಮೊಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಅತ್ಯಂತ ನಾಗರಿಕ ವಸ್ತು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ತಕ್ಕಣ ಮೆಚ್ಚಿ ತಮ್ಮೊಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅತಿನಾಗರಿಕತೆಯ ಚಟ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಏಕತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನುಭವದಿಂದ ಬಲ್ಲವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆದ್ದಾರಿಗಳು ಬರುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಗಂಡಾಂತರಕಾರಿಯಾದ ದುರ್ಗುಣ, ದುಷ್ಟಗಳೂ ಬರುತ್ತೆ. ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಹಳೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಜನರದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಜನಪದ ಸಮಾಜ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಮಾಜಗಳಂತೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮುಖಾಂತರ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ನಾಗರಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಜಾನಪದರು ತಮಗೆ ಒಗ್ಗುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನವೀನತೆಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಲೆದೋರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇವು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜಗಳಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವೂ ತೀವ್ರತರವೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವುದೊಂದು ಜನಪದ ಸಮಾಜವಾದರೂ ತನ್ನ ತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಂಪರಾಗತೆ ಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ಆಧುನಿಕತೆಯನ್ನು ಬೆರಸಿಯಾದರೂ ಬದುಕಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಬಿಡಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ತರುಣ ಪೀಳಿಗೆಯವರು ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಬೇಗ ಮರುಳಾಗಿ ಶರಣಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಿರಿಯರು ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಕಾಣಬಹುದು. ಪಾರಂಪರಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಆಚರಣೆ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಇವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಏಳುತಲೆ ಎದ್ದು ಯಾರ್ಯಾರ ನೆನೆಹಲಿ
ಏಳು ಜೀರಿಗೆ ಬೆಳೆಹೋಳೆ!ಭೂಮಿತಾಯಿ
ಎದೊಂದು ಗಳಿಗೆ ನೆನೆವೇನು!!

ಜಾನಪದದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಗುಣಗಳಾದ ಭೂಮಿ-ತಾಯಿ ಎಂಬ ಭಕ್ತಿಭಾವ ನಾಗರಿಕರಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರದು ಸದಾ ಸುಖ ಸೌಲಭ್ಯದ, ಲಾಭದ ಸ್ವಸಂರಕ್ಷಣೆ ಧೋರಣೆ. ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಜಾನಪದವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ನಾಗರಿಕರಿಗಿರುವ ಧೋರಣೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಾತ್ಕಾರದ ತಿರಸ್ಕಾರಯುಕ್ತ ಲಘುಧೋರಣೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಜಾಪದರಾದರೂ ನಾಗರಿಕರನ್ನು ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರತ್ತಲೇ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಉಡುಪು-ತೊಡುಪು ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ ವ್ಯವಹಾರ, ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ಧಿ ಮುಂತಾದ

personal and blood-related and their practices are regulated by traditional and sacred belief practices.

Such a culture consists of caste, caste and local people. That culture is itself 'sacred'. And its moral system is paramount.4 That culture is based on oral tradition. It is hypothetically stable and locally evolving.

Civilization is the culmination of the evolution of the folk society, even though the folk are aware of the developed society without being a part of it, we find in the folk societies that they try to maintain their traditional culture. In addition, every person in the folk society is known well by everyone in that society through his personality defects.

There personal relationship is very close. Often it is consanguineous. Some families do not naturally blend in outside society where the folk are only observers. They sell their belongings and return to Tammur after buying what they need. They do not immediately appreciate the most civilized things found in the city and take them to Tammur. They know from experience that the addiction to barbarism threatens their economic and cultural unity. Due to the coming of highways to the rural areas, their culture is threatened by vices and evils. There is no denying the belief that it belongs to the older generation of people.

People's society is not as independent as ancient societies but inevitably has to be connected with civil society. In the face of that, gradually, the people gradually accept the civic elements in the way they are used to and take steps towards innovation. Hence the folk culture also changes. Such changes are also prevalent here. But these are not as rapid and intense as civilized societies, and no folk society wants to preserve its identity and live on, blending modernity with traditional life, but does not want to sell its existence entirely to civilization. The younger generation quickly succumbs to civilization. But elders can be seen resisting it all over the world. They give more recognition to the values of traditional traditions and rituals.

Seven heads rose up and Yaryara Nenehali

Sesame cumin crop! Mother Earth

Early morning Earth remember for a second!!

Citizens do not have the devotion to mother earth that the folk have. Theirs is always a self-preservation, profit-seeking attitude. The attitude of citizens around the world towards folklore is a kind of contemptuous light-heartedness, but citizens are treated as gods and not looked up to in every situation. Folks know that the citizens are superior to them in some matters such as clothing, manners, business, education and intellect, but they know that they are much superior to them in morals, physical labor and patience and honesty. Citizens are believed to be lazy, liars or deceivers, miscreants. That alone does not make it different. Especially progressive folk know that their lives depend on public citizens. Nowadays contact with court office, school, college, society and various kinds of institutional authorities are common for folk.

As the contact with civilization increases, as their economic condition improves, their obsession with radio, cinema and plays increases. It can be seen that the people are eager to learn new things as well as the revelations of their heritage folk tales and myths. It is very common to be influenced and stressed by globalization.

ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕರು ತಮಗಿಂತಲೂ ಮೇಲು ಎಂಬುದನ್ನು ಜಾನಪದರು ಬಲ್ಲವರಾದರೂ ನೈತಿಕವಾಗಿ ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತಾಳ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಅವರಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಮೇಲೆಂದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಾಗರಿಕರ ಸೊಮಾರಿಗಳು, ಸುಳ್ಳರು ಅಥವಾ ನಂಬಿಸಿ ಮೋಸಮಾಡುವವರು, ದುಂದುಗಾರರು ಎಂದು ನಂಬಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಪರರಾದ ಜಾನಪದರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನಾಗರಿಕರ ಮೇಲೆಯೇ ತಮ್ಮ ಬದುಕು ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಚೇಚೆಗೆ ಕೋಟು ಕಛೇರಿ, ಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜು, ಸೊಸೈಟಿ ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಬಗೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕ ಇವೆಲ್ಲ ಜಾನಪದರಿಗೆ ಮಾಮೂಲಾಗಿದೆ. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಸಂಪರ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆಲ್ಲ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಸುಧಾರಿಸಿದಂತೆಲ್ಲ ರೇಡಿಯೋ, ಸಿನಿಮಾ, ನಾಟಕಗಳ ಗೀಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಜಾನಪದರು ತಮ್ಮ ಪರಂಪರಾಗತ ಜನಪದ ಕತೆ ಪುರಾಣ ಐತಿಹ್ಯ ಬಯಲಾಟಗಳಂತೆಯೇ ನವೀನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಎದುರೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಜಾಗತೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಮಾರ್ಗರಟ್ ಮೀಡ್ ಹೇಳುವಂತೆ: ಪ್ರಾಚೀನ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಜಾನಪದರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಪರಂಪರೆಯ ನಿರಂತರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಅನೈತಿಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವಿದ್ಯೆ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರ್ಶದ ಮೌಲ್ಯ, ಮಾನವೀಯತೆ, ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಹೊಡೆತ ತೀವ್ರವಾಗಿರುವ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಹೊಸ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತರು ನಾಗರಿಕರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸುಧಾರಣೆ ಹೊಂದಿದರೆ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಾದ ಜಾನಪದರು ತಮ್ಮೂರಿನ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಜನರನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿ ನವೀನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಜನಪದ ಸಮಾಜಗಳು ಸ್ಥಿರತೆಯ ಸಂರಕ್ಷಕರಂತೆ, ಶೀಘ್ರತೆಯೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾದಂತೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯ ವಿರೋಧಿಗಳಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ.

"ದೇಶ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮುಖಾ-ಮುಖಿಯಾಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ಭಾವಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಅನುಕರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ದೇಶಿ ಜನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ ಕೂಡ ಜನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಜನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.5 ಉದಾ: ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡುಗಳು ಜನಪದ ಲಯ ಮಟ್ಟಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಕೂಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದು ಅಕ್ಷರ ರೂಪ ಪಡೆದ ನಂತರ ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಕಾಲ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಶುದ್ಧ ದೇಶಿಯವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆಂಬುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ದೇಶಿಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೇ ಆದ ಭಿನ್ನ ನೆಲೆಗಳು ತನ್ನದೇ ಆಯಾಮ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ತನ್ನ ಮೌಲ್ಯ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ.

3. ಉಪಸಂಹಾರ:

ಹೀಗೆ ಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ನಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿವೆ, ಅವುಗಳು ಗ್ರಾಮ ಮತ್ತು ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾದ ಜೀವನ ಕ್ರಮ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಹರೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ರೀತಿ-ನೀತಿಗಳು ಇತರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇವತ್ತಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಮೌಲ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಅಂಶಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ವಿಸ್ತಾರತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

As the anthropologist Margaret Mead says: In ancient times the education system of the folk was such as to preserve the continuity of inheritance by the bond between father and son. But in the modern education system more importance is given to academic diversity. As a result of this, education is avoiding father-child bonding, he said. Ideal values, humanity, love and trust are disappearing. As a result, a new environment has been created in all parts of the world where civilization has been hit hard. The educated followed the citizens and improved while the illiterate folk imitated the educated people of Tamur and became innovative. However, when we look at people around the world, we recognize that folk societies have behaved as protectors of stability and as opponents of technological change as barriers to rapid action. "When desi and civilized cultures come face-to-face, feelings of discrimination arise. In the case of urban culture, western cultures are imitated. Desi culture is imposed on it, thinking that this is good. But desi folk culture, civil culture is also influenced by folk culture. But it takes a different form by incorporating that folk culture.5

Eg: Movie songs develop folk rhythms and become different creations.

Even though our literature is influenced by folk literature, it developed into polite literature after taking the form of letters. It is seen that Ka⁻ has moved on acquiring his own change. There is no pure desi culture but the culture that is closest to our life is called desi culture. Or accept it. Our own different bases in these cultures have acquired their own dimension and have been asserting their values and ideals even today as an integral part of the society.

3. Conclusion

Thus civilized and indigenous cultures are embedded in our daily life, they are manifested in different ways of life, cultural style, tradition, manners and other situations in rural and urban areas, but they have acquired their value and importance even in today's context as cultural and literary elements and have gained their own scope and breadth as literature. It can be said that

Reference Books

1. Cultural Studies - Rahmat Tarikere - Page-9
2. Culture Discourse and Carnatic Culture - Page-112
3. Root Culture - Dr. Prakash Khade - Page-52
4. Folk Shodha - Dejpgau - Page-126
5. Folklore - Hampi V.V. - Page-78

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

೧. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನ - ರಹಮತ್ ತರೀಕೆರೆ - ಪುಟ-9
೨. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ವಚನ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ - ಪುಟ-112
೩. ನೆಲಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿ - ಡಾ. ಪ್ರಕಾಶ ಖಾಡೆ - ಪುಟ-52
೪. ಜಾನಪದ ಶೋಧ - ದೇಜಗೌ - ಪುಟ-126
೫. ಜಾನಪದಕೋಶ - ಹಂಪಿ ವಿ.ವಿ. - ಪುಟ-78